

Harangszó

XX. évf. 9. szám

Az Esztergom-Belvárosi és Vízivárosi Plébánia hírlevele

2016. március 6.

Olvasmány: *Józs 5,9a. 10-12*

Evangélium: *Lk 15,1-3. 11-32*

Szentlecke: *2Kor 5,17-21*

NAGYBÖJT 4. VASÁRNAPJA

Jövő vasárnapi (Nagyböjt 5. vasárnapja) szentírási szakaszok: Olvasmány: *Iz 43,16-21*; Szentlecke: *Fil 3,8-14*; Evangélium: *Jn 8,1-11*

A bérmlás szentségéről morális szempontból

Böles középkori mondás, hogy „a nemesség kötelez”. Ez nemcsak a születéssel kapott nemességre vonatkozik, hanem arra a nemességre is, ami a Szentlélek bérmlással kapott pecsétje bennünk. A bérmlással válik saját feladatunkká a tanúságtévő keresztény élet, amelynek csúcsa és forrása a szentmise. Ha egy gyermek nem megy szentmisére, vagy a szüleinek engedetlen, vagy - ha a szülei nem viszik - egyáltalán nem vétkezik. A megbérmlált felnőtt kereszténynek Istennel szembeni kötelessége hogy szentmiselátogatással idézze föl Krisztus Urunk emlékezetét a saját életében és a környezetében. Ez viszont újabb elköteleződés. Aki önként, Krisztus sürgető szeretetére válaszolva szentmisére jár, az nem tehet meg akármit a hétköznapiakban, viszont egy csomó mindent meg kell tennie Istenért. Krisztus tanújává kell lennie családjában és tágabb környezetében.

Harmai Gábor plébános

lelkiség

Mindannyian nagy örömmel hallottuk a hírt, hogy 2020-ban Magyarországon lesz az Eucharisztikus Világkongresszus.

Addig a plébániai újságban nem akartam erről írni, amíg nem bukkanak föl ötletek, hogy mi, mint plébániai közösség hogyan kapcsolódjunk be az ünnepekbe.

Most a Varga László plébános atyával készült riportban számos jó ötlet olvasható, talán kezdjük azzal a saját készületünket, hogy ezt az írást átéljük!

Harmai Gábor plébános

Varga László kaposvári plébános az eucharisztikus Jézussal való kapcsolatáról

Varga László kaposvári plébánossal a szentségimádásról, az eucharisztikus Jézussal való kapcsolatáról beszélgetett Vértessaljai László SJ, a Vatikáni Rádió magyar adásának főszerkesztője.

– *A következő eucharisztikus világkongresszust Magyarország rendezheti, másodjára 1938 után. Melyek voltak az első gondolatai és érzései a hír hallatán?*

– Amikor meghallottam a hírt először, tele lettem örömmel, hogy azt az ajándékot, amit évtizedek óta személyesen is megélek és a közösségünk is megél, azt most országos és világszinten Magyarországon ünnepelhetjük. Nagyon remélem, hogy mindazt a tapasztalatot, amit az elmúlt évek és évtizedek alatt összegyűjtöttünk, közkinccsé tehetjük az ünnep alkalmából.

– *Melyek ezek a személyes tapasztalatok?*

– Pontosan 28 évvel ezelőtt fedeztem fel a szentségimádást, és ez lett az életem forrása. Számomra a szentségimádás azt jelenti, hogy szeretettel szemlélem a Titkot. Szeretettel, vagyis hogy mindent megosztok a valóságosan jelen lévő Krisztussal, hiszen ő jobban ismer, mint én saját magamat. Szemlélem, mert befogadni akarom és nem irányítani, sem pedig kisajátítani a saját céljaim és érdekeim mentén, és titokként, mert kimeríthetetlen. Évtizedek óta próbálom én is kimeríteni ezt a titkot, de egyre bőségesebb.

A közösségünk életében ez ugyanolyan, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, mely – ahogy a zoltárookban és Jeremiásnál olvassuk – mindig a kellő időben termi meg a gyümölcsseit. Minden helyen, ahol

szolgáltam és ahol végeztem a szentségimádást, először egyedül kezdtem, aztán a közösséggel folytattam. Kaposváron a Szent Imre-templom 1998. január eleje óta egész nap nyitva van és folyamatosan megy a szentségimádás, és jönnek az emberek. Úgy gondolom, ebből fakad az élet, mert a szentháromságos közösséggel való közösség mindig közösségeket szül, mindig a kellő időben. Azt a közösséget, amire az egyháznak itt és most szüksége van.

A harmadik nagy gyümölcs pedig az, hogy az Eucharishtiában megtört Krisztus és a megtört ember ugyanaz. Amit egynek a legkisebbek közül tettetek – mondja Jézus –, azt nekem tettétek, és amikor ezt a kettőt együtt látjuk és együtt ünnepeljük, akkor ebből mindig az irgalmasság testi-lelki cselekedetei fakadnak. Ezért most különösen nagy ajándék, hogy az irgalmasság évét ünnepelhetjük. Ebben a három szempontban tudnám összefoglalni, hogy mit jelent nekem a szentségimádás.

– *Ezen gondolatok jegyében mit tudna kiemelni, honnét induljunk ki, az egész magyar katolikus egyház és benne azok a felelős személyek, akik próbálják megtervezni és előkészíteni az előttünk álló négy évet a nagy ünnepi eseményre, 2020-ra?*

– Van egy fölülről jövő szervezés, ami azt hiszem, már elindult. Az alulról való szervezésről úgy gondolom, hogy minél több olyan templom vagy közösség kell, ahol beindul vagy folytatódik a napi szentségimádás, hogy rátaláljanak erre a forrásra, az élő víz forrására, elsősorban a katolikusok, de az a tapasztalatom, hogy mások is jönnek, nem csak a katolikus keresztények. Mert vágyakoznak, mindannyian vágyakoznak az emberek az Isten után, és ha lelki-spirituális találkozáshoz segítjük őket, amiben az egyik leggazdagabb ajándék nekünk az Eucharisztia, akkor rá fognak találni. Nagyon remélem, hogy a 2020-ig hátralevő időben kiterjed az egész országban a szentségimádás gyakorlata, és így aztán szellemi-lelki síkon is elő lesz készítve alulról.

– *Laci atya, milyen a szentségimádás konkrét formája számadra, illetve nálatok? Ez inkább egyéni személyes szemlélődést jelent az Úr Jézus jelenlétében vagy vezetett közösségi imádkozást?*

– Ez leginkább egyéni és csendes. Azt szoktam kérni azoktól, akik bejönnek a templomba, hogy ne imádkozzanak hangosan és ne énekeljenek hangosan. Mert nem az a fontos, amit mi mondunk Jézusnak, hanem az a fontos, amit ő mond nekünk. Azt meg kell hallanunk! Ha állandóan mondjuk az imánkat, vagy állandóan mondjuk a magunkét, akkor nem halljuk meg, hogy ő mit mond. A mi gyakorlatunkban ez teljesen csendes jelenlét, és ezt is tanulnunk kell, a jelenlétet, a csendet is, hogy le tudjuk csendesíteni a szívünket is. Ne csak a templom legyen csendes, hanem a szívünket is le tudjuk csendesíteni, hogy hallhatóvá váljon a szeretet diszkrét hangja. És végül meg kell tanulni jelen lenni! Ez a legnehezebb feladat, mert vagy a múltban kotorászunk, és rakosgatjuk az emlékeinket, vagy tervezzük. Tehát nem vagyunk jelen, Isten pedig örök Jelen, Jelen-Lét, és ezt Tőle el lehet tanulni. Akkor így be tudjuk fogadni Őt a jelenlétben, és ami a legnagyobb ajándék, hogy amikor ez működik, akkor ez meghosszabbodik, és a jelenlét valóság lesz, a leghétköznapibb, a legprofánabb körülmények között is.

forrás: Vatikáni Rádió

A hét szentje:

Istenes Szent János

1495. március 8-án látta meg a napvilágot. Nyolcévesen tisztázatlan körülmények között eltűnt otthonról. Járt a világot, a legkülönbébb szakmákban dolgozott, mindenféle munkát elvállalt.

44 éves korára találta meg élete értelmét. Megtérését a bűnbánat olyan jelei kísérték, melyek elmeháborodottságra utaltak, ezért tébolydába vitették. Az egyhánapos „kezelést”, mely főként ütlegetésből állt, csodával határos módon túlélte, sőt – egészen egyedülálló esetként – gyógyultnak nyilvánították. A kínzások hatására érlelődött meg benne az elhatározás: magára vállalja beteg, fogyatékos és a társadalom peremére szorult embertársai ügyét.

Sikátorokban élő nyomorultakat karolt fel. Egy jómódú polgár, akit meggyőzött, hogy tevékenysége a város érdekeit szolgálja, házának egy részét a rendelkezésére bocsátotta. Végre megnyitotta ispotályát, melyet a saját elképzelései alapján rendezett be. Kórházfilozófiáját így fogalmazta meg: „A test által a lélekhez”. Ebben a szellemben gondozta szegényeit, akiket mindig tiszta takaró fogadott, és akiket – hogy elejét vegye a ragálynak – betegségcsoportok szerint helyezt el. Maga gyűjtötte a tűzifát, vállon cipelte le a városba, élelmet, ruhát és pénzt koldult, mosott, takarított, főzött, és sok időt szentelt a betegeivel való beszélgetésre. Felkérésére egy pap rendszeresen látogatta és a szentségekben részesítette őket. Mindenki bebocsátást nyert nála.

Míg szegényeinek mindent megadott, maga szigorú mértékletességben élt. A munka lassan felőrölte egészségét, és legendás ereje egyre apadt. 55 évesen, 1550. március 8-án, tüdőgyulladásban halt meg. A feszületet kezében tartva, térdeplő helyzetben találták rá.

Imádság

Istenünk, ki az irgalmasság lelkét Szent Jánosba árasztottad, kérünk, add, hogy a szeretet cselekedeteit gyakorolva választottaid közé kerüljünk országodban!

forrás: internet

Sürgősségi Lelkipásztori Szolgálat: 20 / 776-9998

HIRDETÉSEK

+ Jövő hét ünnepei, emléknapjai: Hétfőn: SZENT PERPÉTVIA ÉS FELICITÁSZ vértanúk, kedden: ISTENES SZENT JÁNOS szerzetes, szerdán: RÓMAI SZENT FRANCISKA szerzetesnő

+ A múlt heti gyűjtés eredménye a Katolikus Iskolák részére a Belvárosban: 55790 Ft, a Vízivárosban: 55705 Ft volt.

+ Jövő vasárnap gyűjtés lesz Szentföld javára

+ Idén a Nagybőjti Triduumot Dr. Kovács Zoltán atya tartja március 11., 12. és 13-án 18 órai kezdettel a Szent Anna Kerektemplomban.

+ Változás!

Tekintettel a Nagybőjti Triduumra pénteken március 11-én a keresztutat délután fél 5-kor járjuk, melyet ezúttal az imacsoportok szerveznek: a Lelkes közösség, a Felebarát közösség és a Rózsafüzér-társulat. Közös imaszándék: papi és szerzetesi hivatásokért.

+ A Lelkes Közösség szeretettel hívja az érdeklődőket Burbela Gergely atya nyitott lelki napjára. A lelki nap témája: „Az Irgalmasság”.

Időpontja: 2016. március 12. szombat 9:30. Helyszín: Ferences Szegénygondozó Nővérek Porcinkula kápolnája.

Jelentkezés a lelki gyakorlat.net oldalon, vagy a 06/20/445-0248 telefonszámon.

+ A Szent István társulat gondozásában megjelent hitéleti kiadványok, március 25-ig kedvezményesen megrendelhetőek. Érdeklődni a sekrestyében Mátray Gabriellánál lehet.

+ A Keresztény Múzeum meghívott bennünket Kovács Melinda fotográfus LÉTIGE c. kiállításának megnyitójára március 13-án, jövő vasárnap 17 órára.

+ A jegyeskurzust, amelyben plébániáinkra járó házaspárok tesznek tanúságot a házaseletük különböző oldalairól, idén egy napon, március 12-én szombaton 9 órától 16 óráig tartjuk. A témakörök nagyjából az előző évek alapján.

- Férfi és Nő - önismeret, társismeret

- Családalapítás, szexualitás, gyermekvállalás

- Konfliktusok, szürke hétköznapok

- Közösség, egyházi közösség, lelkeségi utak

A témakörök idősavonként lennének egymás után. Kérjük a testvéreket, hirdessék mindazok között, akikről tudják, hogy össze kívánják kötni az életüket. Végülis olyan párok is eljöhhetnek, akik nem idénre tervezik az esküvőt, ill. ifjú házások, akik ebből a tanúságtételből tavaly kimaradtak.

BELVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE:

Hétfő, Kedd, Csütörtök, Péntek: **este 7 óra**

Szerda **este 7 órakor** vagy zsolozsma áldoztatással, vagy szentmise zsolozsmával

Vasárnap: **10, ½ 12 és este 7 óra**

VIZIVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE: vasárnap: ½ 9

Szent István kápolna: hétfő – péntek: ½ 8; szombat: **este 6 óra (előesti)**

Zárdatemplom: hétfő – vasárnap: **7 óra**

TOVÁBBI LITURGIÁK:

minden csütörtök: 20:00-20:30: szentségimádás (Belváros)

utolsó csütörtök: 20:30-21:30: szentségimádás (Szt. István kápolna)

A héten temettük Kárpát Balázst és Nebehaj Józsefnét

Mária Rádió: Fm 97,4 Mhz ; Magyar Katolikus Rádió: **Fm 92,5 Mhz**

HARANGSZÓ

A Belvárosi és Vízivárosi Plébánia közös hírlevele (megjelenik hetenként)

Alapító: Dr. Beer Miklós; Felelős kiadó: Dr. Harmai Gábor

Szerkesztőségi e-mail: harangszo@egomnet.hu

Plébánia e-mail: sztpeterespal@egomnet.hu

Telefonflotta ügyek: belvizegom@gmail.com

A Plébánia telefonszáma: **33 / 898-124 és 20 / 775-2841**

Plébániai fogadó órák: hétköznap, hétfőtől - péntekig du.15-18h között

A Belvárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000029-05960007

A Vízivárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000094-73080007

Weboldalaink: www.belvarosiesztergom.hu; www.evizivaros.hu;

Facebook: Esztergom-Belvárosi-Plébánia